

Wychodzi
dwa razy
na tydzień

KORRESPONDENT

przy Gaze-
cie War-
szawskiej.

HANDLOWY, PRZEMYSŁOWY I ROLNICZY.

DNIA 30 Lipca
11 Sierpnia

№ 63

ROK 1853

KILKA SŁÓW

O FABRYCE BUDOWLI I WYROBÓW DREWNIANYCH W BROKU.

Jeszcze w dniu 16 Stycznia r. b. w numerze 5 *Korrespondenta* przy Gazecie Warszawskiej wychodzącego, zamieszczony był artykuł pana Bronisława Lempickiego, »*Wiadomości o fabryce budowlanych w Broku*« a przytym, »Opis uprojektowanej fabryki wyrobów drewnianych w Broku« przez pana Rolbieckiego, a to celem wywołania zdań ziemian naszych.

Mile czytaliśmy o zakładzie już poniekąd istniejącym, mogącym być wiele użytecznym tak rolnictwu jako i przemysłowi, bo tu i tam potrzeba budowli i rozmaitych narzędzi drewnianych, i niecierpliwie oczekiwaliśmy zdań, szczególnie pobliskich tego zakładu gospodarzy, bo bliżej mogą być obeznani z wzięciem się tej fabryki, z okolicznościami jej sprzyjającymi, że jako współwywołani, będą nam pisać; tym czasem dotąd cicho, jak gdyby ta fabryka głęboko się zapadła.

Aby ten zakład miał być niedołącznym, nie mogący być użytecznym, wątpię, bo znając z opinii szanownego przedsiębiorcy, pewny jestem że rzeczy bierze z rozwagą i obrachowaniem; tylko ta nieszczęsna wytrwałość w złém i cierpliwość pozostawia nas in statu quo; nie możemy się szczyścić tą dążnością, czekamy tylko żeby się kto zajął, a tak kto na kto i z tego nic. Rolnictwo nasze potrzebuje ulepszeń, ułatwień; sumienną naszą jest powinnością myśleć, a wszelki pomysł podawać do wiadomości, bo to najstosowniejsze co się wyrodzi na naszej ziemi, w naszym kraju; więc podany pomysł nie winien być zaniedbanym, ale należy taki rozważyć, objawić swe zdanie, a gdy uznamy który pomysł za użyteczny, energicznie protegować go winniśmy; tym czasem zakład pana Rolbieckiego jest pominięty nie poparty, chociaż winien być pożądanym z wielu względów.

1. Wydarza się pogorzeli w miejscu gdzie właściciel nie ma swego boru i z kądem odległym byłby przymuszony sprowadzać drzewo, chociaż byłby zamożny i ubezpieczenie daje fundusz; płaci, musi jednak długo się budować przy wielkich utrudnieniach a w przeciągu odbudowywania się wiele szkód ponosi; tym czasem, gdyby fabryka miała zapasy budulcu już naprowadzanego, obrabionego, wyschłego, na czasie ciętego, w krótkim czasie pasuje u siebie według abrysu, umowy i takowe spławia do punktu oznaczonego; z tępym drzewem przybywa cieśla fabryczny, jak mechanik do zaprowadzenia maszyny, składa budynki na miejscu, bo wiemy jak łatwo zwieśćby było drzewo wyrobione, suche z ładu na miejsce i jak czarodziejską siłą, gdzie nie było nagromadzonych szych drzewa, gdzie nie trudziło się ani sprzężaj, ani ludzi, jakie zwykle materiały w zimie się sprowadzają, budowle wzniesione powstają; a że pogorzeli gubi zapasy słomy do pokrywania dachów, za jednym dostarcza fabryka gonty i dachy pokrywa, a właśnie gdyby nam tak trudno nie przychodziły, powinniśmy nie mi nasze dachy pokrywać; bo słomiane dachy zabierają nam podściółkę a tym samym w nawozach szkodujemy. Budowałem u siebie przed parą laty wiatrak; cóż to była za trudność w doborze drzewa! o kilka mil byłem zmuszony ten ciężki towar prowadzić z wielką mitręgą, a

gdybym w tym czasie wiedział o tym zakładzie, najchętniej dobrzebym zapłacił fabryce za dostawiony mi wiatrak, przez dobrych majstrów wzbudowany.

2. Łatwość mienia drzewa porządkowego, desek, których w dobrym gatunku dla braku starodrzewu nie mamy.

3. Także fabryka mogłaby się zająć warsztatem bednarskim na wyższą skalę, jakoto: kadzi do gorzelniów, naczyń do cukrowni, browarów, kufów, oxeftów, beczek.

4. Proponowałbym nadto szanownemu przedsiębiorcy wyrabianie wozów, pługów, rozmaitych innych narzędzi gospodarskich, chociażby nie kutych.

Dla tego, dla obojdwóch stron byłyby bardzo dogodne zadeklarowane składy, po łąkach rzek spławnych; w miejscach gdzie brak borów, jak w gubernii Płockiej, pożądane byłyby w Wyszogrodzie i w Płocku, w których oprócz wymienionych wyrobów, poszukiwana byłaby smoła w dobrym gatunku, także węgle kowalskie, które z odchodów od starodrzewu, karp i od smoły mogłyby być w obfitości dostarczane. Ale gdy szanowny przedsiębiorca uznaniu obcemu pozostawia swe projekta, więc to ośmiela mnie do zrobienia uwagi, którą jedynie wyradza dobra chęć i życzenie najlepszego powodzenia.

Zakład drzewny, jak powyżej proponowany, na wielką skalę zaprowadzony, może tylko być korzystnym, gdy będzie mógł wytrzymać obstalunki i różne żądania wyrobów; taki zakład wymagać będzie dużych zasobów drzewa, dobrych majstrów etc. temu jedynie zawodowi oddanie się wymagać będzie nie małego zajęcia, więc zdawało by mi się, iż aby całą siłą uderzyć w czysto drzewny warsztat, za wiele jest oddawać się jeszcze i maszynom gospodarskim, zwłaszcza że o te nie mamy kłopotu. Są już udoskonalone fabryki rządowe i prywatne odlewów żelaza, i w tych konkurencja jest zadowolniona.

Nadto, gdy nam nie jest wiadomo o postępie fabryki, a tym samym nie wiemy, czego można od fabryki żądać, jest więc do życzenia, aby szanowny przedsiębiorca, obszernie zawiadomił:

a) Jakich wyrobów jest zapas, których w każdym czasie można zażądać, z wymieniem gatunku, rodzaju, jakości.

b) Pomimo zapasów gotowych, jakich obstalunków można zażądać i w jakim czasie można one mieć, a to wszystko po stałej cenie.

c) Czyby żądany towar mógł być do żądanych punktów zajęciem się fabryki spławiony, bo trudno jest wymagać od kupujących aby sami tym się zajmowali.

d) Czyby, dopóki składy nie będą urządzone, przyjął zakład spławienie rozmaitych wyrobów, którychby jedna okolica, porozumiawszy się pomiędzy sobą co komu jest potrzebne, zażądała ładunku.

Odchód wyrobów tego zakładu polegać będzie na akuratności fabryki i na umiarkowanych cenach, aby obiedwie strony tak sprzedającego jako i kupujących znalazły swój rachunek; przecież ze strony kupujących należy mieć względność na zakład początkujący, który znaczne wykłady musi czynić na urządzenie, na nagromadzenie zapasów; mnie się zdaje, że gdyby nam z fabryki przychodziło w tym rachunku jakby nas zwyczajem dotąd postępowaniem, ściśle wszystko obliczywszy, kosztować mogło, wiele zyszcemy, gdy się uwolnimy

od szkód i utrudzeń, jakich przy budowaniu się i sprowadzaniu materjałów doświadczamy, a mianowicie od naszych majstrów niedoświadczonych i bałamutów, a obstalunki mielibyśmy na czas umówiony.

Cześć i chwała szanownemu przedsiębiorcy za deklarowany nam zakład, który nam, ziemianom, bardzo może być użyteczny; cześć wszystkim którzy przemysł podnoszą, tymbardziej kiedy nas wszystkich zajęciem jest jedynie pług, a przemysł jakikolwiek jest i handel w ręku zagranicznych i starozakonnych pozostaje, do czego jest przyczyną trochę przesądu źle zrozumianej arystokracji, i narzekanie ogółu na brak w kraju pieniędzy; weźmy to na uwagę, że tam gdzie dziś jest napływ pieniędzy, nie rozsypanych ich po drogach, aby zbierano, tylko industria, przemysł, handel, sprawiły ten napływ; więc i my naszymi siłami idźmy ich przykładem a kapitały znalazłyby się; bodajby tylko majątni nie usiłovali ciągle rozszerzać się w ziemi, a zbieranym dochodom dali obrot w przemyśle, więcej odnosiliby korzyści; ziemia pod ogólną administracją nie wydaje tak obfitych plonów, jakby częściewo pod bliższym okiem właściciela zarządzona mogła wydawać.

Bodajby nie było dążności do zakupywania majątków ziemskich z niedostatecznym funduszem, aby tylko pozostawiono szacunek na hy-potece; taki dziedzic dobrowolnie poddaje się lichwie, bo ciężary podatków ten majątek ciągnące opłacać musi i swoją drogą od nieopłaconego szacunku opłaca procenta, a przecież późni czy prędzej pozostawiony szacunek zapłacić trzeba. Bodajby dzierżawcy—których skutkiem do samego rolnictwa dążności jest więcej jak dzierżaw, właśnie jak plus licytanci, biorą dzierżawy przedrożone, na nich tracą i tych jeszcze w sile wieku widzimy polokowauych na komornem po miasteczkach—także swemi funduszami łączyli się do przedsiębiorstw. Bodajby kapitaliści nie czynni, jedni którzy trzymają w więzieniu L. Z. aby tylko z procentu i wylosowania korzystać, drudzy, wiele szkodliwsi, którzy z lichwą procentują kapitałami, nie wywiązując się niczym społeczeństwu, nie dzielą ani pracy ani podatków, czyhają tylko na ofiary które się do nich zbliżą, czy dawszy obrot swym kapitałom w przemyśle lub handlu, nie mogliby mieć z dobrem kraju godziwych korzyści? Tém się wzięciem odrywając kapitały od rolnictwa, gdzie jest przesilenie konkurencyi, połączwszy one z kapitałami wymienionemi, uformowałyby się znaczne kapitały, które w połączeniu się przez stowarzyszenia, podnosiłyby przemysł i handel i dalszy popęd zrządzały.

Ja jedynie wywiązuję się na skutek wywołania zdań od ziemian. Wolno wam, szanowni współziemieanie, nie szczędzić polemiki, czynić swe uwagi i swe zdania naprzeciw memu objawić; ale nie wolno milczyć; milczenie chwieje fabryką, bo pan Rolbiecki żąda objawienia waszych zdań, uwag, czyli zakład jego uznany będzie za praktyczny; życzy sobie powziąć przekonanie, czyli do wyroków jego będzie konkurencyja i w jakie rodzaje wyrobu sposobić się ma, nawzajem szanowny przedsiębiorca zechce nam ogłaszać postęp swego zakładu. Jest więc do życzenia, aby obidwie strony nie szczędziły tych małych prac i dla ogólnego się zawiadomienia, podawały swe pisma do wszystkich gazet, które zamieszczają nadsyłane artykuły o rolnictwie, handlu i przemyśle, a redakcyje jak chętnie przychodzą nam w pomoc, tak też tych pism zamieszczenia odmówić nie zechcą.— W Kucharach dnia 18 lipca (1 sierpnia) 1853 r.— *Antoni Rudowski, Płoczezanin.*

*Sprawozdanie z podróży do Pruss, zeszłego roku
w celu gospodarczym odbytej.
(Ciąg dalszy).*

Taka czytelnia publiczna wywiera wielki wpływ na uczniów, w niej bowiem bywają profesorowie i uczniowie, i każdy radby dać dowód, że pracuje w obranym zawodzie, chcąc niechcąc przez samą ambicyję wciąga się w czytanie, coraz więcej nabiera chęci, a w końcu, nie wiedząc zkąd przechodzi to w nałóg, który się zdaje być koniecznym. Znalazłszy rzecz godną uwagi mówi o tém z profesorami, i zaraz następują jej próby, a rezultaty ich pomyślnie dla dobra ogółu, za-

mieszczane bywają w Rocznikach Gospodarstwa wiejskiego i leśnictwa Towarzystwa Opolskiego, które od r. 1848 wychodzą.—Ogród owocowo warzywny pod kierunkiem tak światłego ogrodnika, dostarcza uczniom praktyki we wszystkich gałęziach tego zawodu, a stosunki samego. Stolla ułatwiają wprowadzenie wszystkiego cokolwiek jest użytecznym Sam w nim widziałem drzewo gruszkowe, którego pień mając do półtrzecia cala grubości w roku przyszył w lipcu był obdarty z kory od korony aż do korzenia; kora wisząc na tym pniu, zasłaniała go od południa, i bez wszelkiego opatrzenia zostawione tak drzewo pokryło się piękną zieloną korą i nie na zdrowiu niecierpiało; w tym roku miał zrobić drugie doświadczenie na daleko grubszych drzewie; ciekawa rzecz jak mu się powiodło przy tak wielkich suszach jakie panowały. Ten pan Stoll udzielił mi nasienia rośliny pastewnej, mającej podobieństwo do esparcety, dorastającej wysokości do półtory stopy i udającej się na szczyrach piaskach; nazwał ją Seradellą. Jeżeli z posiania jej w ogrodzie Marymonts. Instytutu otrzymam rezultaty, o takowych oddzielnie podam tu szczegółową wiadomość. Oranżeryi tu wcale nie ma, i uważają to za zbytek w gospodarstwie; lecz rośliny użyteczniejsze i wymagające koniecznie schronienia, mieszczą w jednym pokoju przy mieszkaniu ogrodnika. Ciekawi uczniowie mojej rozmowy z ogrodnikiem licznie się zgromadzili. Korzystając ze sposobności widzenia tyle im ulubionego pana Stolla, rzucili kilka pytań, co sprowadziło żywą rozmowę, wśród której zapytałem się jakichby książek używali pomocniczych w wykładanych im przedmiotach. Pytanie to zdawało się ich dziwić, lecz pan Stoll krótko je objaśnił: Nam tu nie idzie o książki ale o fakta, a tych najwięcej nauczyć się można działaniem, i tém tylko można dać dowód swojej umiejętności. Następnie oświadczyli mi, że profesorowie ich mając tylko wykłady ustne, żadnych dzieł ani notat z sobą nie przynoszą; uczniowie zaś nie są obowiązani do zakupywania jakichkolwiek książek, lecz wykłady profesorów notując, mają w nich choć nieozdobnie ale użytecznie rzecz objętą. Gdyby zaś który z uczniów żądał w czém objaśnienia, podaje po ukończonej lekcji notatkę profesorowi, a ten albo mu zaraz objaśnia, alboweż oznacza czas w którym się ma zgłosić do niego po objaśnienie. Z tej rozmowy dowiedziałem się, że prawie co tydzień profesorowie, a przy nich celniejsi uczniowie, pod pozorem herbaty lub kawy zbierają się u Dyrektora, gdzie zwykle wieczory takie są na bardzo interesującej rozmowie przepędzane; czasami także zgromadzają się u którego z profesorów, jeżeli są proszeni, gdzie także główną zabaawą jest rozmowa. Całe życie temu ponuremu gmachowi nadaje Dyrektora Heinrich, którego nie tylko wiadomości lecz szczególny dar obejścia prawie do oczarowania zobowiązują, a że tak jest, to i ja to wyznać muszę, bo tego doświadczyłem. Większa część nauk odbywa się sposobem demonstacyjnym, i najwięcej na folwarkach; dobrze zapewne będzie wiedzieć co się w nich dzieje, a mając mapę w ręku, łatwo będzie przekonać się o wszystkiém. Dla niebłąkania się daremnego, ofiarował się towarzyszyć mi i przewodniczyć we wszystkiém jeden z najcelniejszych uczniów, jak to słyszałem od jego zwierzchności, który w tym roku ukończył kursa ze stopniem celującym, p. Mieczkowski Adam i z nim całe dobra Preszkowskie zwiedziłem.

Położenie klimatologiczne i giognostyczne tej posiadłości jest takie, że leży na płaszczynie około 480 stóp nad powierzchnię morza wzniesionej, między górami od wschodu na kilka mil odległemi, a od południa otwartą, co zwykle powoduje częstą zmianę temperatury; ile razy wiatry wiosną i jesienią wieją od wschodu i zachodu, kiedy jeszcze góry są śniegiem pokryte, zawsze dokuczliwe suche sprawują zimno, a północno zachodnie i południowo wschodnie prawie zawsze deszcz; a północno zachodnie i południowo wschodnie prawie zawsze deszcz; często nawet w lecie wydarzają się burze i gradobicia. Zyto zwykle dojrzewa tu w drugiej połowie lipca, pszenica zaś, groch i jęczmień w początku sierpnia, a owies około połowy tegoż miesiąca. Większa część gruntów folwarcznych należy do formacyi napływowych, a mała ich część do formacyi kredowej, która się tu jako wapno bredziaste okazuje, i do budowy jako kamień z powodu łatwości kruszenia nie okazuje, i do budowy jako kamień z powodu łatwości kruszenia nie okazuje, i do budowy jako kamień z powodu łatwości kruszenia nie okazuje, jest jest zdatną, lecz bardzo korzystnie może być użytą, po wypaleniu, do nawożenia gruntów lub też do murowania jako wapno hydrauliczne. Warstwy gruntów napływowych są tak rozmaite, że można w nich

znaleźć wszystkie odzienia, od najgrubszego i najdrobniejszego piasku i aż do najtwardszej gliny; bryły rudy żelaznej łakowej często trafiają się przy żródliskach, a nawet i torf w niektórych nizinach, niewielkiej jednak wartości z powodu zbytcej włóknistości, który niewynagrodziłby nawet kosztów kopania, bo na opat daleko taniej przychodzi węgle kamienne Odrą sprowadzane.

W niewielkiej odległości od folwarcznych budowli Pruszkowskich, znajduje się pokład bazaltowy, którego warstwy przerzynają mocną glinę, i co daje powód do domysłów że to może być jakiś wypalony krater, témbardziej że o $\frac{3}{4}$ mili stąd znajduje się pokład węgla kamiennych. Łamanie tego kamienia jest trudne i kosztowne, jakkolwiek dostarcza dobrego materiału na budowle i bruki, a to z powodu za-
lewów kopalni wodą, jakoteż odtrącania znacznej z niego powierzchni kruchej. Margiel tu tylko gdzieś znajduje się, w małych gniazdach i niewielkiej działalności, co nie zachęca do używania go nawet na nawóz. Tak więc, całe grunta Pruszkowa utworzone z napływów są wżgorkowate; woda z nich wypływająca zbiera się po większej części w strumień i tworzy staw. Grunta zaś klucza Szemnickiego także po większej części są wżgorkowate i woda z nich odpływa do Odry. Całe te dobra urządzone w płodozmiany mają następujące koleje:

A) W Pruszkowie:

a) Na gruncie mocno gliniastym morgów 483 prętów 135, który po największej części składa się z ciężkiej gliny, cierpi od wilgoci, gdyż ma spód łąkowy zupełnie nie przypuszczalny i płytka warstwę orną, która nie może wody odciągnąć, i tylko w niektórych miejscach w tém zmianowaniu jest lepszy, gdzie spodnią warstwą jest przepuszczalną; stąd też uprawa jego przy ciągłych słońcach albo posusze jest prawie nie możliwą, gdyż nawet w niektórych miejscach, przy sprzyjającej pogodzie tak jest ciężką że po cztery woły zakładając do pługa zaledwie pół morgi reński za dzień wyorać można. 1. Ugor mocno gnojony, na nim kartofle, wyka zielona, bób. 2. Ozimina i jarzyna z koniczyną i trawami. 3. Trawy i koniczyna do koszenia na siano. 4. Pastwisko dla krów do Sgo Jana, później ugor. 5. Żyto i pszenica. 6. Owies.

b) Na gruncie piaszczystym morg 381 pręt. 97, który jest gliniasto lub zwirkowato piaszczysty, ze spodnią warstwą częścią przepuszczalną częścią zaś żródlistą, zwierchnią warstwą bardzo ubogą i płytką, dla tego tu zaprowadzono kolej wzbogacającą. 1. Kartofle na świeżym nawozie. 2. Jarzyna z trawami, koniczyną i roślinami pastewnymi. 3. Trawy z koniczyną raz koszone na siano, potem pastwisko dla krów. 4. Pastwisko dla owiec. 5. Pastwisko owcze do Sgo Jana, potem ugor. 6. Żyto.

c) Na bliższym polu folwarku morg 68 prętów 8, następną koleją była w tym celu ułożona, aby przy Pruszkowie zaprowadzić uprawę buraków. Grunt ma te same własności co pod lit. A, jednakże jest lepiej nawożony i ma głębszą warstwę orną. 1. Kartofle na świeżym nawozie. 2. Buraki. 3. Na nawozie buraki. 4. Jęczmień z koniczyną i trawami. 5. Koniczyna. 6. Pastwisko i ugor. 7. Pszenica.

d) Pod owczarnią morgów 78 prętów 172, grunt gliniasto piaszczysty, ze spodem piaszczysto zwirkowatym wodę przepuszczającym. 1. Kartofle na świeżym nawozie. 2. Jarzyna z trawami pastewnymi. 3. Pastwisko. 4. Pastwisko. 5. Wyka, zielono koszona, na świeżym nawozie. 6. Żyta z trawami pastwami koniczyną. 7. Pastwisko. 8. Pastwisko. 9. Pastwisko i ugor. 10. Żyto.

Zmianowanie na folwarku Złotniki podzielone jest na trzy części.

a) Na odległych gruntach morgów 162 prętów 16, na gruncie ubogim, piaszczystym nie wielką ilość gliny w sobie mającym, miejscami nawet w gruby zwir przechodzącym, ze spodnią warstwą mokrą, ostrą, płytka i od niepamiętnych czasów nie nawożoną. 1. $\frac{1}{2}$ kartofli, $\frac{1}{2}$ czystego ugoru mocno nawożonego. 2. Jarzyna i ozimina z koniczyną i trawami. 3. Koniczyna jeden pokos, potem pastwisko. 4. Pastwisko. 5. Pastwisko i ugor. 6. Żyto.

b) Zmianowanie górzyste morgów 134 pręt. 50, obejmujące grunt czarniawy, mocno gliniasty, nadzwyczaj ciężki w uprawie, zwierchnią warstwę niegłębszą nad trzy cale mający, zanieczyszczony chwastami i korzeniami rozmaitych roślin, ze spodnią warstwą łąkową nieprze-

puszczającą. 1. Bób, mocno nawożony. 2. Pszenica, téj połowa z koniczyną. 3. $\frac{1}{2}$ owiec, $\frac{1}{2}$ fioniczny. 4. $\frac{1}{2}$ czysty ugor, $\frac{1}{2}$ pastwisko i ugor. 5. Pszenica i żyto. 6. Owies.

c) Zmianowanie dla roślin okopowych, morg 170 prętów 171, grunt gliniasto-piaszczysty ze spodnią warstwą przepuszczalną. To zmianowanie tém jest ważne że z wszystkich pól w tém tu najpewniejsze są kartofle, tak konieczne do gorzelni będącej w Pruszkowie potrzebne. 1. Kartofle na świeżym nawozie. 2. Kartofle. 3. Kartofle na nawozie. 4. Jarzyna z koniczyną i trawami. 5. Koniczyna z trawami na siano. 6. Pastwisko i ugor. 7. Żyto. 8. Wyka na świeżym nawozie. 9. Żyto. 10. Kartofle.

Zmianowanie na folwarku Szemnice. 1. Zmianowanie na gruncie piaszczystym morg 433 prętów 135, grunt gliniasto-piaszczysty, ze spodnią warstwą piaszczystą, zwierchnią łąkową i płytka. 2. Jarzyna z koniczyną i trawami. 3. Koniczyna na siano i pastwisko. 4. Pastwisko. 5. Pastwisko i ugor. 6. Żyto. 7. Owies.

(Dalszy ciąg nastąpi).

— Nadszedł do Warszawy trzeci zeszyt na rok 1853 pisma przez Cesarskie wolne Ekonomiczne Towarzystwo w Petersburgu wydawanego, po niemiecku, pod tytułem: *Mittheilungen der Kaiserlichen freien Oekonomischen Gesellschaft zu St. Petersburg*, pod redakcją Członka Towarzystwa Dra J. Johnson. W zeszycie tym pomieszczone następujące artykuły: O zapaleniu śledziony u owiec i środki zaradcze, przez W. Redemistera.— Słówko o Turnipsie, przez Dra Fr. Betzholda.— Rzecz o morwie i nowym sposobie chodowania motwy, którym zaprowadzenie jedwabników na północy nawet możliwym się staje, przez J. C. Rammlowa.— Pasięka pana Lwowa, Nadwornego Ogrodnika w St. Petersburgu, przez G. v. Dörings, z tablicą.— Praktyczne uwagi nad pijawkami, napisane przez Gawryłowa, a przełożone przez Th. Grohmana, z tablicą okazującą jajka pijawcze.— Wyciąg z posiedzeń Towarzystwa Gospodarczego Petersburgskiego w ciągu roku 1852.— Rozmaitość: Dwa godne uwagi gatunki Żyta, a próbki jego zaraz przy przy każdym zeszycie są dołączone.— Nowe grabie do grabienia siana, z rysunkiem w textcie.— Rurka guttaperchowa do ratowania bydła z odęcia, z ryciną.— Właściwa pora do sprzętu zboża.— Rubarbarum jako roślina ogrodowa.— Marchew jako pokarm dla pszczoł itd. Z tego świetnego spisu każdy się przekonaj, jak ważne przedmioty są w tém piśmie obrabiane, a że najwięcej artykułów piszą w nim ludzie praktyczni, tym większą wagę zyskuje. Nie bez korzyści dla ziemian naszych byłoby bliższe zapoznanie się z tém pismem, co łatwo bardzo i tania przyjdzie, bo je zapisać można w składzie nasion Dra Franciszka Betzholda. Opłata roczna z odesłaniem do miejsca zamieszkania w osobnych kopertach, za sześć zeszytów, z figurami i tablicami oraz próbkami nasion rozmaitych, wynosi rub. sr. **jeden**.

WIADOMOŚCI GOSPODARczo-HANDLOWE.

Z ziemi Chełmskiej, piszą nam pod dniem 1 sierpnia r. b:— Od tygodnia rozpoczęto u nas żniwo, mianowicie żyta, lecz to tak pod względem ilości jak równie jakości zupełnie zawodzi miane nadzieje, mało go bowiem do snopa i ten niesłychanie lekki; próby zaś przez włóścian robione okazały, że kopa w przecięciu wyda 16 do 20 garncy, zatem tegoroczny urodzaj żyta o wiele jest mniejszy od zeszłorocznego, kondycja zaś bez porównania lichsza, albowiem z powodu ciągłych słoń, wiele w niem jest kostrzewy, ziarno szcuple i lekkie, zdaje się skutkiem niewczesnego okwitnienia; w czasie tym bowiem zimne wiatry i słoty kwiat strącały i zapłodnieniu przeszkadzały.

Siano dosyć pogodnie posprzątane, co z powodu słoń z duzo większym kosztem tylko skuteczniej można było; lecz nad rzekami Bugiem i Wieprzem woda dotąd wielka, całe łąki, ogrody i pola poniekąd nad niemi położone pozalewała; w jednych miejscach siano na pokosach lub zgrabiane w kopki albo też już w stogi złożone zabrała, w innych wcale ich nie tknięto, jednakże nawet w razie opadnięcia wód ani myśleć o ich zbiorze; na paszę bowiem pod żadnym pozorem siano takie przydać się nie może.

Pierwsze pokosy koniczyn, że wypadły pod najmocniejsze słoty, po największej części zgnojone.

Kartofle już od tygodnia zarazą dotknięte w ogrodach gniją, a w polu nać na nich także schnąć i czernieć zaczyna, żadnego więc zbioru nieobiecują, albowiem zbyt młode zawiązki już wykształcić się nie będą mogły i tęp łatwiej przejdą w zgniliznę.

Jęczmiona wszędzie mniej jak średnie, tylko owsy po wzgórzach nieźle się przedstawiają; w nizinach i na miejscach płaskich drobne, rzadkie i żółte, chwastami zgłuszone.

Rzepaki zimowe dla zbytnej wilgoci z wiosny i słot ciągłych chybiły i ledwo ich jest trzecia lub czwarta część zwykłego urodzaju.

Pszemica jedna zbiór jakiś obiecuje, ale o tej także nie stanowczego dotąd powiedzieć nie można, gdyż w wielu miejscach, gdzie do-rodniejsza, przez deszcze i słoty wyłożona, posład tylko wyda.

Stare ziarno w lipcu płacono: Pszenicę rub. sr. 4 kop. 5. korzec żyto rub. sr. 3. do rub. sr. 3 kop. 30 korzec. Owies rub. sr. 2 kop. 25 do rub. sr. 2 kop. 55 korzec. Okowitę, kop. 57 do 60 garniec.

Z powiatów Stanisławowskiego i Pułtuskiego.— Trzy miesiące upłynęło od ostatniego pisma mego, jakie przestałem Redakcyi. Przez czas tak niedługi, przesłaliśmy różne nadzieje, zawody, a teraz możemy coś wiedzieć pewniej, wszakże nie pomyślnego. Oziminy z początku zmierzniały od zimna i późnej wiosny; w maju, od suszy ucierpiały, a w czasie plonowania, wiatrami i deszczem do reszty zubożone. Nietylko że mało kop, ale zupełnie źle wydają; żyta kopa najwięcej garnicy 28 omłaca. Od dnia 20 lipca pokazała się zaraza na kartoflach, która wolno, ale stanowczo postępuje, a nadto, zwykłe gnicie kartofli co to białych kropek dostają, także się objawia w bardzo obszernych rozmiarach.

Można liczyć, podług dokładnie zebranych wiadomości, że szosta część ogólnego wysiewu kartofli zupełnie wygniła, zaraz po zasiewie. Po wyższych miejscach, gdzie się utrzymały, dziś gniją z deszczów lub od zarazy.

Siano zaledwie w dwudziestą częśći zebrano, jak roku zeszłego. Owsy, jęczmiona i gryki w ogóle dobre; grochy, jak do miej scowości.

Spekulanci, żydzi, od potrzebniejszych obywateli zakupili zboże po niskich cenach, i teraz dopiero widzieć można całą potrzebą obmyślenia środków kredytowych, bo wiem najpewniej o kilkunastu gospodar stwach, co upadną przez wczesną sprzedaż którą dopełniły z konieczności. Powie nie jeden, że kapitał nie zginie, bo się znajdzie w ręku spekulantów, i tylko się przeniesie. Mylne to zdanie, kapitał ten uleci w inną sferę, a opuści producenta, zuboży ziemię, zuboży produkcją.

W okolicach Pułtusk, mianowicie w Makowie, po dokonanych próbach omłotu, żyto płacą po rub. sr. 4 kop. 35 za korzec; toż samo w Radzyminie, Kałuszynie, rs. 3 kop. 90 do rs. 4 k. 10, korzec żyta płacą; innego ziarna nie widać na targach.— Bydło choruje na wodę i motyle. Radzę wcześniej się wziąć również do owiec, aby póki czas jeszcze, dać środki lekarskie, bo upadłe lub zabite sztuki przekonają mnie o pewnym grożącym niebezpieczeństwie.

Niech każdy z panów ziemian rano każe pilnować w oborach, skoro bydło wstawać będzie: która tylko sztuka kaszle jest pewnym że ma motylce. Toż samo u owiec; udać się trzeba do biegłych lekarzy; co do mnie, zwykle dla bydła używam w podobnych przypadkach takiego środka:

Pół kwarty mocnego burakowego barszczu, dwie łyżki soli na każdą sztukę, i tak zmieszane, dają każdej kaszlącej sztuce ośm razy w ciągu dni 14.

Skoro się woda objawia, innych potrzeba leków, i o te do fa chowych ludzi odsęłam, jak również do leczenia owiec, które jest trudniejsze.

Tak więc, obok panujących burz, gradów, wylewów rzek i wód, zarazy na kartofle, złego omłotu oziminy, spodziewać się należy wielkiego braku, bardzo wysokiej ceny. A że ziemioplody, wyrabiane na okowitę, w roku przeszłym, dały stratę właścicielom gorzelni, niech raczą wziąć na uwagę, że okowita, a raczej wódka, jest towarem zbyt-

nowym, i w głodne lata najmniej potrzebnym. O ile więc ostania konieczność nie przymusi, radziłbym nie oglądać, wyrabiając żyto na okowitę, bo wiem dokładnie, iż kartofli zabraknie bardzo rychło, a skoro gorzelnie pójdą z żyta, chleba zabraknie i biada będzie. Okowita na rok drugi zostanie i stratę fabrykującym przyniesie.

Nie są to narzekania starodawne, nie są to domysły piszącego; są to fakta zebrane. Bodajbym źle widział. Dla tego, upraszam najsilniej szanownych współziemian, aby ze swoich okolic również do publicznej wiadomości napisali, jaki jest stan zbiorów, jakie nadzieje i jakie obawy. Niech się tym sposobem ześrodkowują stosunki rol niczne, aby się można chronić szkodliwych spekulantów i gospodarzyć z prawdopodobniejszą pewnością i więcej zasadną oględnością. — Dnia 7 sierpnia 1853 r.— Bazyli R.

Ktoby miał do sprzedania DOBRA, w Gubernii Lubelskiej lub Radomskiej, z wyłączeniem powiatu Siedleckiego, z borem, łąkami i dobrym gruntem, w szacunku do 100,000 rub. sr. raczy nadesłać opis szczegółowy Dóbr i żądań swoich, jakoteż stanu budowli, i t. d. do Redakcyi Gazety Warszawskiej.— Chcący nabyć mógłby zamieniać na mniejsze, blisko Warszawy, bardzo dogodnie dobra i dopłacić wedle umowy, albo też wprost ułożyć się na gotowiznę. Jak więc dogodniej będzie mającemu chęć sprzedać, przy opisie zamieścić raczy.

We wsi Wilkowie powiecie Olkuskim dostać można do siewu Rzepaku zimowego (Reps zwanego) o czym potrzebujących niniejszym uwiadamiam.— Adres do Wilkwa przez Pradła.— Jan Kmity, właściciel.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

		ŻĄDAJĄ		DAJĄ	
		R. sr.	kop.	R. sr.	kop.
Dnia 28 lipca (9 sierpnia) 1853 r.					
1. WEXLE.					
Berlin 100 talarów	2 M.	91—	80—	91—	50—
Gdańsk 100 talarów	2 M.	91—	65—	—	—
Hamburg 300 b. m. k.	2 M.	139	50—	—	—
Lonędyn 1 funt sterlin.	3 M.	6—	16 1/2	—	—
Lipsk 100 talarów	2 M.	—	—	—	—
Moskwa 100 rub. sr.	1 M.	99—	66—	99—	50—
Petersburg ditto.	1 M.	—	—	—	—
Paryż 300 franków.	2 M.	74—	10—	73—	95—
Wiedeń 150 złr.	2 M.	85—	95—	—	—
Wrocław 100 talarów	2 M.	—	—	—	—
2. MONETY.					
Pół-Imperjały rossyjskie		—	—	5—	15—
Holender. dukaty nowe		—	—	2—	97 1/2
ditto stare ważne		—	—	—	—
Frydrychsдоры Pruskie		—	—	—	—
Rosyjskie Assygnaty		—	—	—	—
Austrjackie bilety bankowe za 150 złr.		—	—	—	—
3. PAPIERY.					
Oblięi Skarbowe za 100 rs.		—	—	—	—
oprócz kuponu 4%		89—	32—	89—	7—
Listy zastawne białe daw. oprócz kup. (*)		—	—	—	—
„ „ nowe za 100		14—	70—	14—	67 1/2
Obligacje udziałowe na 300 złp.		—	—	—	—
Obligacje cząstkowe na 500 złp.		—	—	—	—
Certyfikaty Banku lit. B. na 200 złp.		—	—	21—	15—
Serje wylosow. lit. na — złp.		—	—	—	—
Dowody Kom. Certyf. Litw. złp. 100		6—	—	5—	70—

Wartość kuponu kop. 7 5/8